

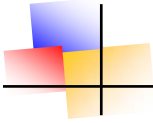
Zborové listy

Z obsahu:

Slovo na tento mesiac
Zo života zboru
Určitý deň
Zotrávať v modlitbách
Pre deti

Slovo na tento mesiac

Ja som ten pravý vinič a môj Otec je vinár. Každý letorast, ktorý nenesie na mne ovocia, bude odrezaný a každý, ktorý nesie ovocie, čistí, aby doniesol viacej ovocia.

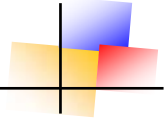
Ján 15:1-2

Je potešením, keď práca na poliach a v záhradách je korunovaná peknou úrodou. Keď niet ovocia, tak vznikajú otázky - čím to je? Vtedy si uvedomujeme, že nie všetko záleží len od poľnohospodárov a záhradníkov, ale predovšetkým sme odkázaní na nášho Boha - stvoriteľa, ktorý dáva vzrast. Chceme si uvedomovať a vďačne pripomínať Božiu starostlivú lásku nášho Pána.

Natíska sa otázka: ako je to v našom duchovnom živote viery? V tomto nás Božie slovo vedie do úžasného zázraku duchovného spojenia medzi Pánom Ježišom ako kmeňom a jeho nasledovníkmi ako vetvami na kmeni. V tom je prejavovaná duchovná jednota diela Božej trojice s vykúpeným človekom. Veď toto spojenie s kmeňom pôsobí Duch Svätý skrze vieru nasledovníkov a Boh - Otec sa stará, aby toto spojenie prinášalo ovocie Jemu k radosti. Je to milosť, dar, privilégium stať vierou na skutočnosti „vy ste letorasty“ (v.5).

Nesmieme však zabúdať na našu zodpovednosť vo viere, aby sme zostávali v ňom a Jeho slovo v nás (v.7). Potom pôsobí Boh - Otec, aby nás prečistoval s jasným cieľom - niesť viacej ovocia. Keď nás čistí (v.2), Jeho ruka sa nás dotýka nielen jemne, ale často aj bolestivo. S novým zamyslením som sa musel zastaviť nad prísnosťou nášho Pána a síce, „že každá ratolesť ktorá nenesie na mne ovocie, bude odrezaná“ (v.2). Pýtam sa: Pane, a môže to tak byť, aby ten, kto je „v Tebe“ mohol byť aj neprinášať ovocie? Pán Ježiš odpovedá, že tá príčina nie je v ňom ani v Otcovi, ale v tom, že učeník už nezostáva vierou v Kristu. V takomto prípade, ako hovorí Pán, „vyhodí sa von ako letorast a uschne...“ (v.6). Nemáme tu odpoveď na to, prečo veriaci prežívajú pustotu a prázdnotu života? Formálne sa môže človek považovať za veriaceho, ale vnútorne stratil životne dôležité spojenie s Pánom Ježišom Kristom. Apoštol Pavol preto volá veriacich, aby „sami seba skúmali, či sú vo viere“ (2K 13,5). Nech aj nám to poslúži k zastaveniu, ale aj k obnoveniu sa odovzdanosti nášmu Pánovi, aby sme niesli ovocie, ovocie Jeho svedkov a služby lásky potrebným okolo nás.

Váš brat kazateľ

Zo života zboru

Letné tábory Klubu pre rómske deti pri Cirkvi bratskej v Košiciach

Nebudte smutní, lebo radosť z Hospodina je vaša sila. Nehemiáš 8, 10b
Hospodin je pri mne, nebudem sa báť, čo mi urobí človek? Žalm 118, 6

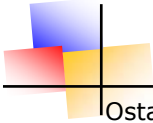
Vďaka grantu z projektu nadácie pre deti Slovenska Hodina deťom, niekoľko rómskych detí, z Klubu pre rómske deti pri Cirkvi bratskej v Košiciach vymenilo aj v tomto roku na týždeň košické ulice za letný tábor v Kysaku. Deti, ktoré už raz zažili letný tábor plný hier, zábavy, výučbových programov, naň spomínajú s túžbou zúčastniť sa ho opäť. Pretože si pobyt na tábore musia zaslúžiť, motivuje ich to k dobrému správaniu a čo najlepším školským výsledkom.

V posledných rokoch do klubu pravidelne prichádzali matky, vo veku 20 až 26 rokov, (ktoré ako deti, navštevovali klub pred 10-13 rokmi) so svojimi 3-6 ročnými deťmi. Jednou z matiek je 23-ročná Ivana.

Pred desiatimi rokmi sama ako dieťa žijúce v rómskom gete historického jadra Košíc chodila do klubu, zažila letný tábor a chcela svojim deťom ukázať iný život, než na aký sú zvyknuté. Práve ona ma viedla k tomu, aby sme v tomto roku organizovali tábor, ktorého by sa mohli zúčastniť aj deti predškolského veku so svojimi matkami. Nakoniec sa z matiek, ktoré navštevujú klub so svojimi deťmi, mohla tábora zúčastniť len Ivana. Ostatným nemal kto pomôcť s menšími deťmi, a tak museli ostať doma. Ivana do augusta 2007 žila s rodinou v pivnici jedného zo starých domov na Mäsiarskej ulici.

Pre jej dve malé dievčatká Vanesu a Veroniku, ktoré vyrastali v tmavom podzemí bez vetrania a nábytku, ale aj pre Mariku a Jesiku, ktoré boli na tábore bez mamy a prvýkrát, bola v tábore zážitkom aj čistá posteľ a možnosť jesť za stolom, ktorý doma nemajú.

Ostatné deti, ktoré boli na tábore aj minulý rok, sa tešili najmä na kamarátov. Možnosť zúčastniť sa tábora však ocenila najmä Ivana. Bola veľmi vďačná za túto príležitosť zopakovať si letný tábor, na ktorý sa toľko naspomínala. Znova mohla zažiť, aké to je, keď sa vás ľudia neštítia a neodmietajú vás.

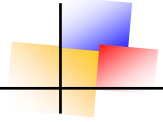
Spolu s rómskymi deťmi z Košíc prežilo týždeň v letnom tábore aj viac ako sedemdesiat obyvateľov detských domovov z východu Slovenska. Hlavnú zodpovednosť za celý tábor niesol na svojich pleciach Bevan D Stein. My ostatní sme sa snažili plniť pridelené povinnosti najlepšie, ako sme mohli. Celé dni sme boli s deťmi na skupinkách alebo spoločných programoch. Mali sme veľa príležitosti na osobné rozhovory. Hlavnou témou tábora bolo „Ako nasledovať Ježiša“. Hovorili sme o tom, kedy sa človek stáva kresťanom, o Božom zámere s naším životom, o komunikácii s Bohom prostredníctvom modlitby, ako získať istotu spasenia. Niekoľko detí sa rozhodlo obnoviť svoj vzťah s Bohom.

Som veľmi vďačná za Darinku Kecerovú – vernú spolupracovníčku s deťmi na klube, ktorá na tábore bývala v jednej chatke s Ivanou a jej deťmi. Večer a dlho do noci, keď deti pospali, v Božom slove hľadali odpovede na mnohé otázky a riešenie problémov, s ktorými sa v živote stretávame. Bol to dobrý čas na otvorený rozhovor.

Počasie bolo nádherné a deti veľmi šťastné a musím povedať, že aj poslušné. Nemali sme s nimi žiadne väčšie problémy. Aj tohto roku nám vypomáhali tri sestry z USA, ktoré sa postarali o hry, ručné práce a odmeny. Tak ako po iné roky, smútok sa objavil až pri rozchode.

Druhý tábor sme organizovali koncom augusta spolu s Pierrom a Lisou van Vuuren pre rómske deti z Hlinného a naše klubové deti v Hermanovciach. Tábor sa mali zúčastniť staršie, školopovinné deti, ktoré sa na tento tábor celý rok tešili. Stalo sa však to, že 1. augusta rodiny, ktoré bývali v dome na Mäsiarskej, boli vysťahované (pravdepodobne do Slavošoviec, doteraz nemám adresu), a tak sme s nimi stratili kontakt. Tábor sa potom zúčastnili len štyri deti, ktoré chodili do klubu z Popradskej ulice. Aj ich sa dotklo to, že stratili kontakt s ostatnými deťmi, ale boli šťastné, že sa mohli znovu stretnúť s deťmi a dospelými z Hlinného. Deti, ale aj dospelí, bývali v stanoch alebo chatkách v novom rekreačnom stredisku nad modlitebňou v Hermanovciach (okolo 40 detí a 12 dospelých z Hlinného, 4 detí z Košíc, a 8 vedúcich). Vďaka Bohu, za toto krásne miesto, ktoré je k dispozícii na stretávanie. Neboli sme ukrytí v lese ako vlni, ale vysoko na kopci nad dedinou s výhľadom do širokého okolia. Piesne chvál spievaných z celého srdca ráno a večer, ale aj šťastný smiech detí pri hrách bolo počuť doďaleka.

Stravu sme si vynášali z modlitebne, kde nám obed a večeru pripravovali dve sestry. Raňajky sme si pripravovali sami. Rómske ženy a deti mali rozdelené služby, natierali chlieb, umývali riad a pri práci sme mali mnoho príležitosti na rozhovory a svedectvá.

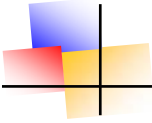

Preberali sme knihu Nehemiáš. Zamerali sme sa na príkladné jednanie Nehemiáša, ktorý spoliehajúc sa na Božiu pomoc, odvážil sa vziať na seba takmer nemožnú úlohu. Ak prosíme Boha, aby zasiahol, musíme byť pripravení urobiť niečo aj my. Hovorili sme o „nepriateľoch“, ktorí nám naháňajú strach a chcú nás odradiť od viery, o tom, aký význam má Božie Slovo pre život podľa Božej vôle. Večer pri táboráku, deti ale aj ich rodičia, kládli nespočetné otázky týkajúce sa ich života, rozbúraných múrov a obnove hradieb. Nehemiáš sa modlil, pracoval a držal stráž. Trpezlivosť, vytrvalosť, dôvera, odolnosť – to sú vlastnosti, ktorým sa musíme učiť. Nehemiášov príklad ukazuje, ako je možné vydržať navzdory ťažkostiam.

Dni boli plné spevu (chvály viedla rómska hudobná skupina z Hlinného), ale aj hier, ručných prác a svedectiev. Dopoludnia bol tábor organizovaný podľa pravidiel Awany. Deti zaradené podľa veku do troch skupín sa usilovne učili biblické verše, za ktoré získavali body pre svoje tímy. Učili sa spolupatričnosti pri hre a zodpovednosti za svoje konanie. Počas štyroch dní deti, ktoré v škole ledva prechádzajú, sa naučili naspamäť až 20 biblických veršov s príslušným označením miesta v Biblii. Počasie bolo nádherné. V horúcich popoludniach boli najobľúbenejšie hry s vodnými balónmi. O túto zábavu sa postarali hlavne Dodo a Jef.

Som vďačná Bohu, že som znovu mala možnosť počuť svedectvá veriacich rómskych rodičov z Hlinného a vidieť ich zmenený vzťah k svojim vlastným deťom. Deti z Košíc boli tiež veľmi povzbudené. Naviazali nové priateľské vzťahy. Svoju vďačnosť ale aj túžbu, aby aj ich rodičia mohli prijať Pána Ježiša, vyjadrili v modlitbách. Ďakujem za modlitby.

Mária Baranová

Chrobák v hlave

Aj malé svetlo je svetlo; len dobre svieť, všade a všetkým!

Hviezdičky 1945

Určitý deň

Hovorí sa, „Keď sa leto opýta, čo si robil v zime?“ určite s ľahkosťou neodpovieš že nič. Podobne, keď sa na chvíľu zastavíš uprostred dňa a príde myšlienka, čo si robil doteraz, určite nasleduje, že keď nič alebo málo, do večera sa môže mnohé stihnúť. Možno je to podobne aj v otázkach života viery, keď príde myšlienka s otázkou, ako si vtedy v ten určitý deň- čas veril tomu, čo Pán Boh konal, či dával alebo zjavoval? Nemalo by to byť vyslovené s ľahkosťou, že všetko bolo v poriadku. Že všetkému sme rozumeli, všetkému sme verili a so všetkým sa stotožnili. Patrilo by tu skôr vyznanie. Nie všetkému, čo si Pane dával, čo si hovoril a čo si nám zjavoval, sme verili.

Keď napríklad myslíme na počiatok vzniku zboru v ten určitý deň, nemôžeme povedať, že tu nebolo nič. Nemôžeme tu porovnávať napríklad s Ezechielovim videním o suchých kostiach /Ez. 37/. To by nebolo dobré. Bola tu darovaná viera, oživovaná Svätým Duchom. A toto oživovanie sa deje znova, odohráva sa, deje sa bez ľudského ovplyvňovania napriek tomu, že tu ide o toho istého človeka, neschopného aj neochotného všetkému porozumieť, prijať a všetkému veriť. Ten určitý deň prichádza neplánovite, prekvapivo. Jednoducho sa to stane. Je to mimo čisto ľudskej réžie, pokusov niečo robiť tak po ľudsky. Projekty veľké alebo čiastkové. No nič nevychádza, nedarí sa. V Božom diele neplatí, že keď chceš, budeš to mať, budeš sa usilovať, dosiahneš to, keď budeš stavať, vybuduješ. Chcem, ja chcem. To tu neplatí a dobré že to neplatí, lebo by to bolo iba ľudské. Bez posudzovania či kritiky, nebojme sa vysloviť o našom vlastnom prípade, aké tu boli rôzne návrhy, projekty, nápady. Zdali sa niekedy priam úchvatné. A nič sa nedarilo. Prečo?

Keď nám bol v týchto dňoch daný pozemok na Bardejovskej ulici, či pridelená finančná pomoc pre rekonštrukciu vykurovania zborového domu, nepatriło by sa povedať a zastaviť sa s otázkou, „Čo tým nám Pane v tento čas chceš povedať?“ Skôr myslím a nebudem ďaleko od pravdy, že nás táto skutočnosť zaskakuje. Nieкого pozitívne, iného negatívne. No v prevažnej miere tak, že stojíme bezradne, pokrčíme plecami a povieme. Tak čo s tým teraz? Nie je to nič nové. Tak to bolo od počiatku a sám som to zažil. Výroky ako napríklad: „Ja s tým nesúhlasím, mne sa to netýka“ a podobne neboli ojedinelé. No neskoršie sa

predsa len objavili aj vyznania o neochote či malovernosti. Horšie je zakrývať malovernosť a neochotu.

Teda celkom osobne. Čo s tým Pane ku mne hovoríš? Teraz neviem, tak ako vyznávame v piesni „neviem, prečo milosti zdroj Boh mi otvoril...ale viem komu som uveril, že ruka Tvoja ma vedie k cieľu“...

Na počiatku akoby tu nebolo nič. Dnes je tu zbor veriacich, ktorým sa zvestuje osvedčená živá viera v Pána Ježiša Krista. Zbor túto vieru má - vlastní. Vlastní aj nehnuteľný majetok, ktorý bol v určitý deň darovaný. Dnes je tu jeho nové rozšírenie a rozmnoženie. Nech teda nie sme ľuďmi zaskočenými či malovernými, lebo Pán Boh v svoj určitý deň dáva svoje dary. A keď raz bude položená otázka: „Čo si robil? Ako si zmýšľal? Aké postoje si zaujímal?“, či nebola by smutná odpoveď? Bol som maloverný, neochotný, rôzne zmýšľajúci, stojací niekde v opozícii. Kiež by sa nám nestalo to, že by sme to tak, alebo podobne museli vysloviť. Ani teraz, ani v ten určitý deň.

Ľ. Straka

Chrobák v hlave

Nie je prehraná vec nášho Pána! A víťazi sú tí Jeho milí, ktorí sa za ňu so všetkým postavili.

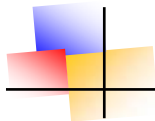
Hviezdičky 1945

Zo života zboru

Requiem

Requiem aeternam dona eis, Domine: Odpočinitie večné daj im, Pane. To je hlavný motív jednej z najznámejších skladieb Wolfganga Amadea Mozarta, geniálneho rakúskeho hudobného skladateľa, ktorého 250-te výročie narodenia sme si vlni pripomínali. Po celom svete sa výročie oslavovalo množstvom koncertov z Mozartových diel, ale suverénne najčastejšie sa hralo Requiem. Počuť túto úžasnú skladbu túžili desaťtisíce ľudí.

Nuž, kto by si to rád nevypočul? Ale keď pred tromi rokmi Ivan Šiller, dirigent [Eben-Ezeru](#), rozdal na sústreďení spevákom noty prvých troch častí a povedal, že by sme sa to mohli pokúsiť zaspievať, vyzeralo to ako zlý žart. My speváci sme sa pozerali jeden na druhého a mysleli si: „Tak teraz to Ivan silne „prepískol“. Toto je o dve poschodia nad našimi možnosťami. My predsa nie sme profesionáli. Toto nikdy nezaspievame!“ Prvé pokusy to aj potvrdzovali – bolo to totálne fiasko. Ivan to však

tak ľahko nevzdal. Nie že by bol úplne presvedčený, že to zvládneme, ale chcel otestovať hranice našich schopností. Trpezlivo nám dva dni vysvetľoval, ako na to, a znova a znova to s nami skúšal. Po troch dňoch to začalo vyzeráť, že tú prvú časť by sme hádam aj mohli zvládnuť (samozrejme, ak pridáme nie celkom malý počet ďalších mesiacov nácviku), ale druhá stále vyzerala nedobytné. Po dvoch mesiacoch na ďalšom sústreďení to síce ešte stále nevyzeralo veľmi nádejne, ale začalo nás to lákať. Tá hudba je proste úžasná. Začal prevládať názor, že by sme to predsa len mali skúsiť.

To sme si na seba ušili búdu! Hneď ako sme si odhlasovali, že do toho pokusu s nejasným koncom ideme, nám Ivan oznámil, že to musí znamenať, že každý bude doma pravidelne individuálne cvičiť! Že sa to prosto nedá zvládnuť s nácvikom iba na sústreďeniach. A aby sme to zobrali vážne, na budúce sústreďenie oznámil individuálne prehrávky. Tú hrozbu aj splnil, neskôr i viackrát. A na sústreďeniach sa začali objavovať hlasoví pedagógovia, aby nás naučili správnej technike spevu. Skrátka, prišiel tvrdý dril.

Reakcie, ako to už medzi ľuďmi býva, boli rôznorodé. Ťahúňov bolo iba zopár. Niektorí sa to zo začiatku pokúšali nejako odignorovať, lenže to sa nedalo. Takže po čase buď museli zatnúť zuby a začať makať, alebo prestali chodiť, lebo to na nich bolo proste priveľa. Ale iných to zase prilákalo, lebo tušili, že tu začína vznikáť niečo cenné, niečo, čo bude mať hodnotu.

Po troch rokoch tvrdej práce tu je zrazu iný Eben-Ezer. Taký, ktorý si uvedomuje, že veľká Božia oslava a veľká krása vyžadujú aj veľké úsilie. Každý člen si poriadne posunul svoju osobnú latku. Problémy s disciplínou na nácvikoch sú zabudnuté. Už chápeme, že možnosť investovať do Božieho diela veľa práce je privilegium, ktoré sa nie každému dostane. A stojí to za to!

Po aprílových koncertoch v Michalovciach a Bardejove sme teraz 23. septembra mali „rozlúčku“ s Mozartom v Bratislave. Tentoraz to bolo aj s orchestrom, a nie hocijakým. Jeho základ totiž tvorili Warchalovci. Muzicírovať s takýmito hudobníkmi sa hneď tak nepošťastí. Iste aj preto bol kostol Sv. Rodiny v Petržalke „natrieskaný“ do posledného miesta. Za iných okolností by sa nám asi podlamovali kolená. Ale my sme to všetko takmer ani nevnímali. Vedeli sme totiž, že nejde o nás a o náš úspech – že totiž ide o to, dať to najlepšie z nás Pánu Bohu. A z reakcií ľudí vieme, že radosnosť tohto spoločného postoja cítili mnohí prítomní.

Nuž, Mozart, budeš nám chýbať. Ale Pán Boh má pre nás určite pripravené niečo ďalšie nemenej dobrodružné a zaujímavé. Ozaj, nechcete sa pridať?

Ivan Žežula

13. - 16. september 2007

Konferencia mládeže

Cirkvi bratskej

KMCB 2007

Ako je už každoročným zvykom, aj na začiatku tohto školského roku sa uskutočnila KMCB – Konferencia mládeže Cirkvi bratskej. Mládež z celého Slovenska sa tentokrát zišla v príjemnom prostredí hotelu Chemes na Zemplínskej Šírave v dňoch od 13.(štvrtok) do 16.(nedeľa) septembra. Stretlo sa nás tam približne 300 mladých ľudí a čakal na nás veľmi bohatý program.

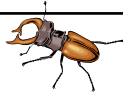
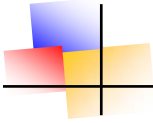
Ústredná téma celej konferencie bola: „Cez púšť“. Hlavným rečníkom bol Desmond Maxwell, učiteľ biblistiky na Biblickej škole v Belfaste. Prostredníctvom neho sme sa mohli pozrieť na izraelský národ, ktorý vykročil na cestu z otroctva a vkročil do púšte. Púšť je symbolom samoty, obáv, pokušenia, beznádeje, smädu a smrti. Ale na druhej strane stojí dôvera, vytrvalosť, poslušnosť, požehnanie a zaslúbenie. Paralelne s izraelským národom takouto púšťou prechádza novozákonný Boží ľud, ktorý čelí výzvam ozajstnej slobody. Púšť je miesto, cez ktoré musíme prejsť, aby nám Boh mohol dať to, čo nám zaslúbil. Na púšti spoznáваме, akí sme, a aký veľký a mocný je náš Boh.

Okrem hlavných večerných programov, kde sme bližšie rozoberali ústrednú tému, konalo sa aj veľké množstvo seminárov na rôzne témy. Dopoludnia bola možnosť zúčastniť sa niektorých seminárov z takmer 20-tich ponúkaných, ktoré viedli kazatelia či pracovníci mládeže. Niektoré témy seminárov boli: Západné myslenie nie je biblické, Pokánie alebo ľahké evanjelium, Postmoderná erózia rodiny, Diablove pasce, Marketing, Zábava, alebo ako to je s cirkvou?, Misia a ty a mnohé ďalšie.

Vo voľnom čase sa organizovali športové turnaje (volejbal, futbal, plávanie, horolezectvo). Účastníci konferencie mali možnosť stráviť príjemný čas v kaviarni pri rozhovoroch či stolových spoločenských hrách, ktoré boli k dispozícii. Počasie bolo krásne a mnohí mohli využiť voľný čas na prechádzku v krásnej prírode v okolí Zemplínskej Šíravy.

Tak ako ja aj mnohí ďalší vnímali počas KMCB veľké požehnanie, prežívali vďačnosť za ústrednú tému a semináre, ktoré sa dotýkali našich sŕdc a pomohli nám pochopiť ďalšie časti mozaiky Božieho plánu s Božím ľudom.

Bohuslava Halžová

Chrobák v hlave

Neustála žiara slnka by premenila zem na púšť. V duchovnom živote kresťana je potrebné nielen výsledie Božej lásky a dobroty, ale aj mračná a búrky – utrpenia a skúšky. „Za všetko ďakujte Bohu!“

Hviezdičky 1945

Správa z konferencie

V čase od 17.9. do 19.9.2007 som sa zúčastnil Konferencie katechetov s manželkami Cirkvi bratskej (slovenskej a českej časti) v Medlove pri Novom Meste na Morave.

Hlavnou témou bolo: Zdravie, Biblia a cirkev.

Konferencia sa konala so zámerom: V spoločensťve jeden s druhým pred Bohom obnoviť dôveru v nášho Pána ako zdroja života, sily a zdravia. Navzájom sa povzbudiť pri nesení rôznych bremien aj bremena nemoci a iných obmedzení. Prijatť nadej, inšpiráciu a statočnosť z Božieho Ducha k službe potrebným okolo nás.

Vypočul som si podnetné prednášky. Vznikali aj otázniky ako vlastne postupovať v službe chorým medzi nami?

Témy seminárov dávali odpoveď na niektoré dielčie otázky a dávajú nazrieť do šírky konferencie:

Rozpoznávanie duchov a exorcizmus

Cesty k zdraviu

Sprevádzanie zomierajúcich a príprava na smrť

Starostlivosť o chorých a návštevy chorých

Uzdravovanie zranených vzťahov

Dlhodobó chorí

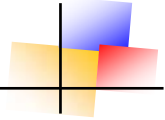
Cirkev má hľadať svetlo na všetky otázky života v Písme. Samozrejme sa to týka aj nášho zdravia. Vykúpenie človeka zahrňuje celého človeka, ale naše smrteľné telo oblečie nesmrteľnosť až pri druhom príchode Pána Ježiša. Božou voľou je naše posvätenie a Boh si neraz použije aj chorobu, aby nás pritiahol bližšie k sebe a oddelil od hriechu.

Kazateľ Pavol Halža

Zotrvať v modlitbách

To je jedna z charakteristík jeruzalemskej cirkvi. Chápem toto konštatovanie tak, že žila modlitebným duchom. To je ďaleko viac ako modliť sa s otrockou pravidelnosťou bez tohto ducha.

Ako je to však s nami – s jednotlivcami? Máme chvíle vyčlenené na modlitby? Ako vnímame modlitbu? Nie je ona v očiach mnohých z nás zbytočnosťou?

Ako je to s nami na úrovni zborového spoločenstva? Ako odpovedáme na zvestované slovo evanjelia? Na kázanie? Pýtam sa – sme spokojní, ako to vyzerá na našich modlitebných chvíľach?

Uvedomujem si istú bezmocnosť spolu a s bratom kazateľom a zborom starších, že modlitba sa nedá nikomu nariadiť. Je však isté, ak nemám snahu modliť sa, moje ústa sa nikdy neotvorí. Snaha o modlitbu znamená nechať sa ponúknuť Duchom Božím a nebrániť mu vyznať, čím som bol TU A TERAZ oslovený.

Mnohí mi na chodbe poviete: z Tvojho príhovoru sa ma dotklo to a to. Som rád, že sa vás niečo dotklo. Ak sme však tento dotyk nedeponovali skrze modlitbu, len čo opustíme brány našej modlitebne (je to správne pomenovanie ohľadom miesta, kde sa schádzame?!), už sa onen dotyk oslabuje a kým prideme domov, jeho stopa úplne vyhasne. Ak však onen dotyk, vypôsobený Duchom Božím umocní modlitbou, vyznaním pred spoločenstvom bratov a sestier, potom je isté, že moje slová budú mať moc pretvárať ma. Približovať viac k Bohu, nášmu Otcovi, ale aj voči sebe navzájom.

Mňa doslova fascinuje, ako Pán hovorí vo videní Ananiášovi o Pavlovi: „Hľa, modlí sa!“ (Sk 9, 11) Tento nepriateľ učeníkov Pánových sa modlí preto, lebo je zmenený! Aj ako farizej sa nespočetne veľakrát modlil – ale teraz sa modlí svoju prvú modlitbu: v Duchu a v pravde. Ako reakciu na Boží dotyk a Pánovu ponuku, povzbudenie. A tak Ananiáš môže prísť k tomuto obávanému prenasledovateľovi cirkvi a osloviť ho: „Brat, Saul!“ (Sk 9, 17)

Aj ty, môj brat a moja sestra, musíš vedieť o mne, že sa modlím – aby si ma mohol skutočne nazvať bratom. Aj ja musím vedieť, počuť, vnímať..., že aj Ty sa modlíš, aby som aj ja Teba mohol nazvať v sebe i nahlas: brat môj! Sestra moja!

Chceme mať k sebe bližšie? Žiadne curkrovinky, malinovsky... nič z pozemských pokrmov, nič z pozemských akcií nedokážu urobiť to, čo modlitba: spojiť nás v bratskej láske. Chceme tvoriť spoločenstvo bratov a sestier, alebo budeme iba formálnou Cirkvou bratskou?

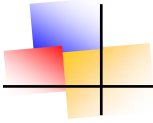
Miroslav Bielik

Chrobák v hlave

Nikto nie je k Pánovi Ježišovi tak blízko, aby mu nemohol byť ešte bližšie. Pestujme si preto čo najužšie obecenstvo s Kristom v duchovnom spojení – na modlitbe.

Hviezdičky 1945

PRE DETI článok od tety aj uja Motýľovcov

O padacom dni

„Dnes mám taký padací deň“ - povzdychla si naša sestra Danica, keď som raz bola u nej na návšteve. Jej staručkí rodičia, o ktorých sa obetavo stará, sú chorí. Mala veľmi veľa roboty a niekoľko nocí sa poriadne nevyspala. Bola unavená, zoslabnutá a tak sa jej akosi nedarilo. Veci jej padali z rúk, iné nevedela nájsť - no prosto „padací deň“.

Takéto dni mávame asi všetci - dospelí aj deti. Aj mne sa stáva, že mi z ruky vypadne hrnček, v zápätí sa popálím o hrniec a ľudia, s ktorými sa stretnem, sú všetci akísi podráždení a nervózni.

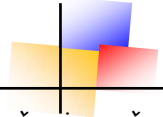
V takýto deň nie je ľahko nájsť niečo, čo by nás potešilo a povzbudilo.

Keď som bola asi taká veľká ako vy, tiež mi v niektoré dni bolo veľmi ťažko. Raz od skorého rána husto pršalo, pri raňajkách som rozliala kakao a umastila som si sukničku od spadnutého rožteka. Cestou do školy som sa pošmykla, podvrtla si členok a roztrhala pančucháče. V škole ma bolela opuchnutá noha, prestalo mi písať pero a skoro všetky farbičky sa polámali. Čo nepríjemného sa mohlo prihodiť - to sa aj stalo. Domov som sa vliekla smutná a unavená. Mala som pocit, že ma niečo gniavi a čakala som, čo zlé ma ešte postretne. Dievry na kolenách na mňa zízali, akoby sa mi vysmievali a školská taška bola preukrutne ťažká.

Doma som si sadla do kúta na stoličku. Nechcelo sa mi nič robiť, ani hovoriť. Naša stará, keď videla môj zhrbený chrbátik a smutné oči, nechala rozrobenú prácu bokom. Priniesla mi koláčik, urobila čajík, povedala rozprávku a dlho sa so mnou o všeličom rozprávala. Zverila som sa jej so všetkými svojimi ťažkosťami. Keď držala moje drobné rúčky vo svojich teplých zvráskavených rukách, pocítila som po chvíli veľkú úľavu. Ako by mi niekto sňal z pliec ťažké bremeno. To sa moja láskavá starká oň so mnou podelila a mne bolo znovu ľahko a veselo.

V Biblii je jeden krásny verš: „Jedni neste bremená druhých a tak naplníte Kristov zákon“ (Gal. 6,2). Kristov zákon je zákon vzájomnej lásky. Keď si s láskou dokážeme pomáhať - niest' spoločne naše bremená - zistíme, že náš život je ľahší a krajší. Máme radosť, že môžeme niekomu pomôcť, alebo že aj nám

niekto pomáha v našich problémoch a starostiach. A predovšetkým, že vieme, že náš Pán bdie nad našimi životmi.

Nabudúce si povieme niečo o podivnej matematike - prečo je niekedy menej viac.

Teta Kamila

Klopem

„Kto neprijme kráľovstvo Božie tak ako dieťa, nevojde doň.“ (Luk. 18,27)

Dnes už nebýva častým javom, že rodina má veľa detí, ocka a mamku a dedka a babku pod jednou strechou, v jednej chalúpke. V chalúpke, kde sa generácie jedna po druhej rodili aj odchádzali. Pri nedostatku takej skúsenosti aj vzájomné spolužitie v našej duchovnej rodine viazne.

Deti, poniektoré ani netušíte, akým pokladom dedko a babka môžu pre vás byť! Z vlastnej dávnej skúsenosti malého chlapčeka to viem, lebo som mal aj prababku, aj pradedka, dve babky a dedka. Skoro mi ale všetci pomreli, kým som bol ešte malým školám. Potreby boli dôstojné a prítomnosť cintorína hneď za dedinskými humnami bola aj nám deťom celkom samozrejmalá.

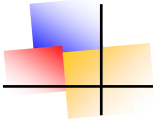
Ale nie o tom chcem s vami hovoriť.

V susednom strýkovom dvore mali 3 dcéry. Najmladšia Marynka mohla mať 15. Chorľaveľa, zostávala často doma a mala pre nás malých, čo sme dospelým pri robote na gazdovstve len zavádzali, viacej času. Už keď bola veľmi chorá, zavolala si zjari mňa a moju malú sestričku a zverila nám dar najvzácnejší: dva hodvábné ručníčky ružičkami maľované, jemné ako pohladenie, čo prišli až z Ameriky od rodiny. A na jeseň sme Marynku odprevadili na večnosť. Bola krásna na márach ako snehulienka. V bielom rúchu, ozdobená červenými ružičkami. Nevedeli sme to pochopiť, prečo si Pán Boh musel zobrat' tú najlepšiu dievčinu z celej dediny.

Dodnes to len tuším. Viem len, že Božia spravodlivosť je iná ako ľudská. Marynka mi dodnes pripomína, že ak som dostal dar lásky ako dieťa, mám ho odovzdávať aj ja maličkým. Lebo viem, že aj vy ste dôležitá súčasť Božej rodiny - jej budúcnosť. Viem aj to, že ste chytrejší, ako si o vás veľkí často myslia a že máte ten najlepší kľúčik - ten, ktorým sa dajú odomknúť aj tie najtvrdšie ľudské srdcia. Ak chceme byť spolu jedna dobrá Božia rodina, klopem - odomknete?

Váš ujo Milan

Organizačné informácie

Pravidelné stretnutia:

- ✚ **Nácvik chvál:** v nedeľu o 8.30 hod. v modlitebni (vedie J. Havrila)
- ✚ **Modlitebná chvíľa:** v nedeľu o 9.30 hod. v modlitebni
- ✚ **Program pre deti** je každú nedeľu:
besiedka: od 10.25 do 11.00 hod.
- ✚ **Besiedka – nácvik spevu:** v nedeľu od 11.00 do 11.20 hod.

Kto potrebuje službu autom, nech sa obráti na brata kazateľa.

Kazateľ je k dispozícii k pastoračným rozhovorom v každom čase.

Kontakty:

kancelária zboru: 055/62 254 24; kaz. P. Halža 0907 - 927590

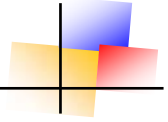
Služba pri ozvučení: Ján Havrila

Služba prekladu kázne: Daniel Liška

Modlitebné podnety:

- ✚ Za program v mesiaci
- ✚ Za návštevy v našom zbore
- ✚ Za stretnutie kazateľov 16.10.2007 vo Vranove
- ✚ Za starších bratov a sestry, za chorých
- ✚ Za rodiny s deťmi
- ✚ Za plány na pozemku Bardejovská

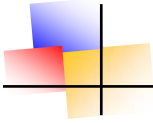
Staršovstvo informuje

- ✚ Náš zbor sa stal úradným majiteľom pozemku na Bardejovskej ulici.
- ✚ Bola dokončená rekonštrukcia kotolne v zborovom dome.
- ✚ Staršovstvo absolvuje postupne rozhovory s teamami jednotlivých zložiek zborovej práce o ďalšej koncepcii týchto činností.
- ✚ Br. Oliverovi Strakovi zomrel otec. Pohreb sa uskutočnil 3.10. o 14:00 na Verejnom cintoríne.

Zborové listy vydáva Zbor Cirkvi bratskej, Kováčska 31, Košice.
Len pre vnútornú potrebu.
Uzávierka nasledujúceho čísla je v pondelok 29.10. 2007 - schránka na chodbe.
Vopred ďakujeme za príspevky.
Redakcia: M. Motýľ, br. kaz. Halža, Ľ. Straka, I. Žežula, B. Halžová.
Detská stránka: K. Motýľová, B. Havrilová, jazyková úprava: M. Bielik
Grafická úprava: J. Kutlíková
Web: <http://www.cb.sk>

Program na mesiac október

3.	St	18.00 Mládež
4.	Št	18.00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
5.	Pi	17.00 Dorast
7.	Ne	9.30 Modlitby /E. Mittelman/; 10.00 Bohoslužba /kaz. P. Halža/ Pamiatka na ukrižovanie Ježiša Krista/ 18.00 Modlitby
8.	Po	17.00 Staršovstvo zboru
10.	St	18.00 Mládež
11.	Št	18.00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
12.	Pi.	16.00 Náboženstvo; 17.00 Dorast
14.	Ne	9.30 Modlitby /L. Straka/; 10.00 Bohoslužba vd'ačnosti spoločný obed s popoludňajším programom
17.	St	18.00 Mládež
18.	Št	18.00. Biblická hodina /návšteva s SGA/
19.	Pi	17.00 Dorast
21.	Ne	9.30 Modlitby;/M. Bielik/ 10.00 Bohoslužba / kaz. P. Halža / 18.00 Michal'any Biblická hodina
24.	St	18.00 Mládež
25.	Št	18.00. Biblická hodina /kaz. P. Halža/
26.	Pi	16.00 Náboženstvo; 17.00 Dorast
28.	Ne	9.30 Modlitby;/M.Havrila/ 10.00 Bohoslužba/ kaz. P. Bomba zbor CB Vranov/ 18.00 Stretnutie v skupinách zboru
31.	St	18.00 Mládež
1.	Št.	18.00. Biblická hodina /kaz. P. Halža/

Zmena programu vyhradená.